

Bądkowo, dnia 15 grudnia 2022 r.

ZAWIADOMIENIE

Zgodnie z art. 22 ust. 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. (tj. Dz. U. z 2022, poz. 840 ze zm.) oraz na podstawie §18b Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (Dz. U. z 2021, poz. 56) zawiadamiam o sporządzeniu poniżej wymienionych kart adresowych zabytków (załączonych do niniejszego zawiadomienia) oraz zamiarze ich włączenia do Gminnej Ewidencji Zabytków:

1. Karta adresowa – Szkoła ul. Włocławska 13, Bądkowo – dz. nr 231/1
2. Karta adresowa – Historyczny układ ruralistyczny miejscowości - Bądkowo
3. Karta adresowa – Krzyż przydrożny – Bądkowo, dz. nr 204
4. Karta adresowa – Krzyż przydrożny – Jaranowo Duże, dz. nr 53
5. Karta adresowa – Park dworski – pozostałości – Kalinowiec, dz. nr 21/1
6. Karta adresowa – Dwór w zespole dworsko-parkowym – Łowiczek, dz. nr 229/2
7. Karta adresowa – Szkoła – Kolonia Łowiczek, dz. nr 83
8. Karta adresowa – Krzyż przydrożny – Kolonia Łowiczek, dz. nr 83
9. Karta adresowa – Krzyż przydrożny – Wysocin, dz. nr 86
10. Karta adresowa – Figura przydrożna – Wysocinek, dz. nr 154/4

WÓJT

mgr Ryszard Siępkowski

Załączniki:

- Karta adresowa – 1 szt.

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

BĄDKOWO

1. Nazwa

SZKOŁA UL. WŁOCLAWSKA 13

2. Czas powstania

Poł. XX w.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

Widok od strony ulicy Włocławskiej

4. Adres

ul. Włocławska 13
87-704 Bądkowo

5. Przynależność administracyjna

Województwo kujawsko-pomorskie

Powiat Aleksandrowski

Gmina Bądkowo

6. Formy ochrony

W ewidencji zabytków województwa
kujawsko-pomorskiego

8. Historia, opis i wartości

Do budowy nowego budynku szkoły podstawowej przystąpiono wiosną 1953 roku. Wcześniej została wydzielona działka o powierzchni 1,02 ha wchodząca w skład tzw. resztówki dawnego majątku Barthłów, na placu po rozebranych czworakach, niemal naprzeciwko dopiero co oddanego do użytku Wiejskiego Domu Kultury. Rozpoczęcie budowy poprzedziły wielomiesięczne prace przygotowawcze podjęte nie tylko przez kierownika szkoły Aleksę Kiprenkę i nauczycieli, ale przede wszystkim Społecznego Komitetu Budowy Szkoły, którego inicjatorem i przewodniczącym był miejscowy doktor i społecznik Jan Henryk Kozłowski. Budynek oddano do użytku w 1954 r., pierwszym rocznikiem, który dostąpił zaszczytu rozpoczęcia nauki w murach nowej szkoły była gromadka licząca 36 dzieci urodzonych w 1947 roku. Wg kroniki szkoły „oddany został do użytku nowy gmach szkolny. Jest w nim sześć izb lekcyjnych, gabinet fizyczny z izbą pomocniczą na pomoce naukowe, izba harcerska, kuchnia z izbą mogącą pełnić funkcję świetlicy czy stołówki (dożywianie), sala gimnastyczna, szatnia, łazienka z rozbieralnią, pokój nauczycielski oraz toalety dla dziewcząt i dla chłopców. Szkoła posiada urządzenie wodno-kanalizacyjne, centralne ogrzewanie, światło elektryczne i wewnętrzny radiowęzeł”. Pierwszym kierownikiem „nowej” szkoły był Aleksy Kiprenko, który tę funkcję pełnił do 1974 r.¹

Budynek wolnostojący. Funkcja obiektu użytkowa – szkoła. Pierwotnie budynek składał się z dwóch przylegających do siebie brył zbudowanych na planie prostokąta. Budynek podpiwniczony, murowany, tynkowany. Dach pokryty dachówką. W 2003 roku rozpoczęto budowę sali gimnastycznej. Podczas rozbudowy w 2013 r. do dotychczasowego budynku dobudowano 2 kondygnacje od strony ulicy Włocławskiej, powstało 6 sal lekcyjnych, szatnie i zaplecze sanitarne, zmieniono pokrycie dachowe na starym budynku oraz ocieplono cały obiekt. Kolejna rozbudowa miała miejsce w latach 2014/2015 kiedy to zbudowano łącznik między budynkiem szkoły, a salą gimnastyczną. W łączniku utworzono także dwie klasy z zapleczem sanitarnym.

1. Nowakowski J. „Dzieje szkoły i szkolnictwa podstawowego w Bądkowie od szkółki parafialnej w roku 1577 do obecnego Zespołu Szkolno-Przedszkolnego” Radom 2020

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan bardzo dobry. Budynek został rozbudowany i zmodernizowany. Wtórne tynki i stolarka otworowa. Nowy dach na całym obiekcie. Wewnątrz zachowane w stanie pierwotnym kamienne schody prowadzące na pierwsze piętro.

Budynek częściowo utracił zabytkowy charakter.

Monitoring stanu zachowania i bieżąca konserwacja.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Agnieszka Pinkowska
03-11-2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

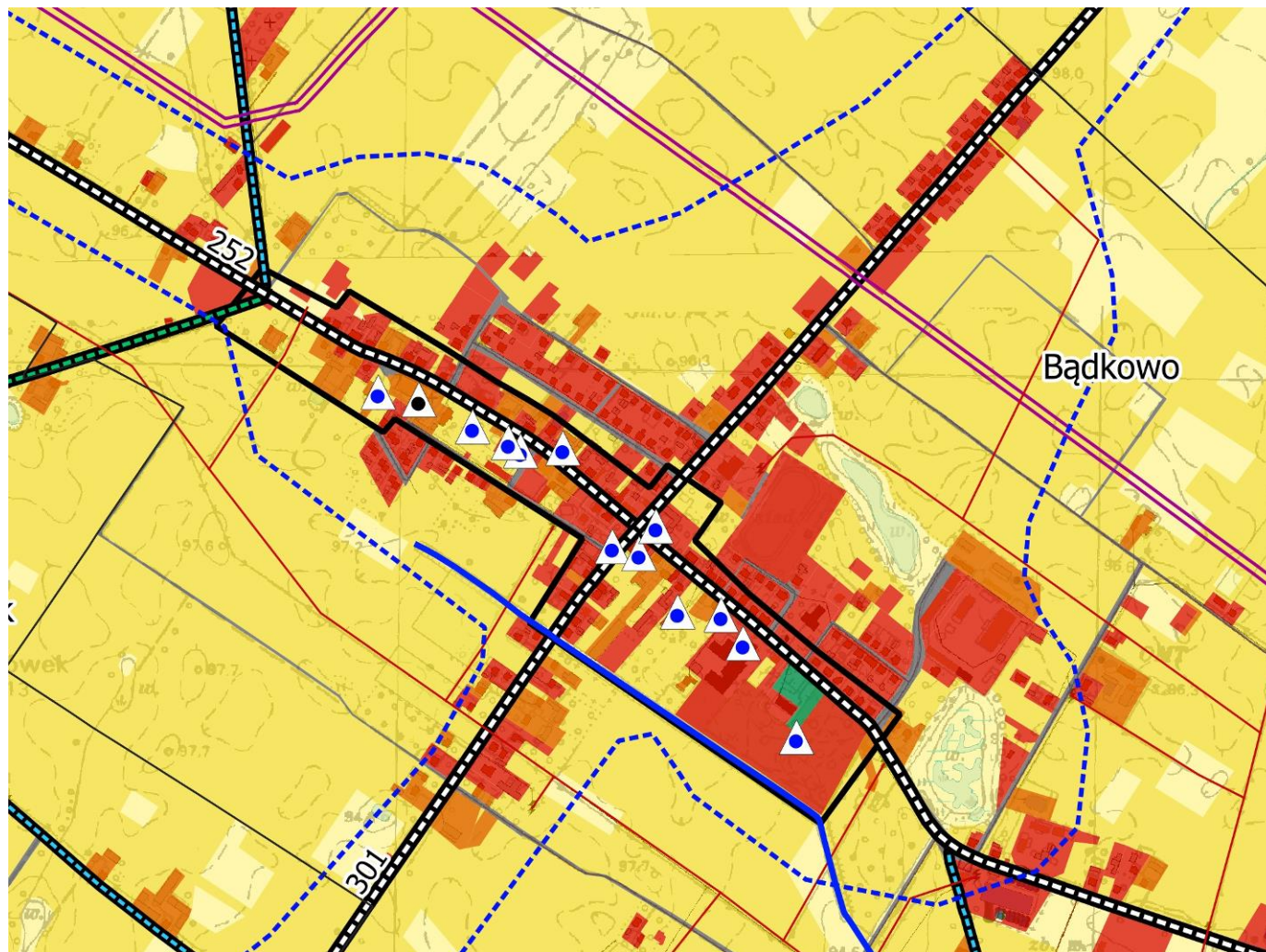
BĄDKOWO

1. Nazwa

**HISTORYCZNY UKŁAD RURALISTYCZNY
MIEJSCOWOŚCI**

2. Czas powstania

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

4. Adres

Bądkowo
87-704 Bądkowo

5. Przynależność administracyjna

Województwo kujawsko-pomorskie

Powiat aleksandrowski

Gmina Bądkowo

6. Formy ochrony

Wpisany do ewidencji zabytków
województwa kujawsko - pomorskiego

8. Historia, opis i wartości

W powszechnym przekonaniu za pierwszą wzmiankę o Bądkowie uważa się rok 1239 r., gdy książę Konrad Mazowiecki zwracał wieś Bancouo Kapitulie Katedralnej we Włocławku. Ale już wcześniej w 1222 r. inny dokument tego władcy wymieniał bliżej nieznaną Band cum filio Nedano – czyli Będzimira, Bondka i jego syna Nedana – i to od Bądka powinniśmy wywodzić nazwę miejscowości. Już w 1312 zbudowano w Bądkowie niewielki gotycki kościół, który w latach 1913-1918 został rozbudowany i znacząco powiększony. W rejestrze podymnego z 1634 wieś parafialna Bądkowo posiadała 49 dymów. Po I rozbiórce w 1775 r. były tu 43 dymy. W 1779 wieś miała 302 mieszkańców znajdował się w niej wiatrak, kuźnia i karczma. Po ostatnim rozbiórce Bądkowo przestało należeć do kapituły włocławskiej i przeszło w ręce prywatne. Jego właścicielami byli kolejno: Fryderyk Ludwik książę Hohenhole Ingelfingen, następnie rodzina Turskich, potem Bogumił Konstant Dzirzbicki, Lucjan Karwat, ok. 1884 r. majątek przeszedł w ręce Zdzisława Barthel de Weyenthal, jego syn Jan był ostatnim dziedzicem majątku. Majątek został rozparcelowany po II wojnie w 1945 r.¹

Wieś o układzie regularnym, na przestrzeni dziejów rozwijała się wzdłuż istniejących dróg z zabudowaniami usytuowanymi po obydwu jej stronach. Zabudowania zwrócone są szczytem do drogi. W Bądkowie występuje układ wielodrożny – ulicówka, wieś przecinają dwie drogi wojewódzkie, przy których po obu stronach, stoją zwarto ustawione budynki. We wschodniej części miejscowości znajduje się park dworski. W zachodniej części wsi na delikatnym wzniesieniu usytuowany jest kościół pochodzący z XIV w. Dominantę stanowi wieża kościoła.

1. Nowakowski J. „Gmina Bądkowo. Opowieść o jej dawnych i obecnych mieszkańcach oraz o mało znanych miejscach i wydarzeniach”, Bądkowo 2018, s.26-28
2. Mapa - wycinek z załącznika nr 2 do Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Bądkowo

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Układ zabudowy o charakterystycznej strukturze związanej z historycznym rozwojem wsi, mimo rozbudowy i powstawania obiektów współczesnych został zachowany i posiada wartości zabytkowe. Dobrze zachowany układ przestrzenny. Stan techniczny różnicowany w zależności od użytkowania obiektów. Część budynków zmodernizowana. Zachowanie charakterystycznych elementów: utrzymania linii zabudowy. Plac wiejski poddany rewitalizacji. Park dworski zachowany w pierwotnym kształcie.

Monitoring stanu zachowania.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Agnieszka Pinkowska
03-11-2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BĄDKOWO
1. Nazwa KRZYŻ PRZYDROŻNY		2. Czas powstania 1. 30-te XX w. przeb. 1. 80-te XX w.	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p> <p style="text-align: center;">Widok od strony południowo-zachodniej</p>			<p>4. Adres ul. Włocławska 87-704 Bądkowo</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>Województwo kujawsko-pomorskie</p> <p>Powiat Aleksandrowski</p> <p>Gmina Bądkowo</p> <p>6. Formy ochrony W ewidencji zabytków województwa kujawsko-pomorskiego</p>

8. Historia, opis i wartości

W powszechnym przekonaniu za pierwszą wzmiankę o Bądkowie uważa się rok 1239 r., gdy książę Konrad Mazowiecki zwracał wieś Bancouo Kapitulie Katedralnej we Włocławku. Ale już wcześniej w 1222 r. inny dokument tego władcy wymieniał bliżej nieznaną Band cum filio Nedano – czyli Będzimira, Bondka i jego syna Nedana – i to od Bądka powinniśmy wywodzić nazwę miejscowości. Parafia pw. św. Mateusza w Bądkowie została erygowana w XIII wieku. Kościół powstał około 1312 r., w latach 1913-1921 miała miejsce rozbudowa neogotycka.

Krzyż powstał w latach 30-tych XX w., zmodernizowany w latach 80-tych XX wieku. Krzyż usytuowany na skrzyżowaniu drogi wojewódzkiej nr 252 z drogą gminną Bądkowo – Wysocin. Krzyż metalowy umieszczony na betonowym postumencie. Na krzyżu figura Chrystusa Ukrzyżowanego. Krzyż otoczony metalowym płotkiem.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan dobry.

Monitoring stanu zachowania i bieżąca konserwacja.

Wszelkie prace remontowo-budowlane powinny być konsultowane z WKZ.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Agnieszka Pinkowska
03-11-2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

JARANOWO DUŻE

1. Nazwa

KRZYŻ PRZYDROŻNY

2. Czas powstania

1. 30-te XX w. przeb. 1. 70-te XX w.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

Widok od strony południowej

4. Adres

Jaranowo Duże
87-704 Bądkowo

5. Przynależność administracyjna

Województwo kujawsko-pomorskie

Powiat aleksandrowski

Gmina Bądkowo

6. Formy ochrony

W ewidencji zabytków województwa
kujawsko-pomorskiego

Jaranowo jest jedną z najstarszych wsi szlacheckich w gminie i parafii Bądkowo, ale w początkach jej dziejów istniały dwie wsie Jaranowo Maior i Jaranowo Minor, czyli Jaranowo Duże i Małe. Wieś należała najpierw do parafii Brześć potem do wienieckiej, a dopiero od 1843 r. została przeniesiona do bądkowskiej. Z Jaranowa, pisanego w średniowieczu jako Jarunowo wywodzi się jeden ze znaczących rodów szlacheckich – Jaranowscy herbu Topór (w dokumentach Jarnowscy lub Jarunowscy) pełniący wiele znaczących stanowisk i urzędów nie tylko w powiecie brzesko – kujawskim ale również w kraju. Po raz pierwszy Jaranowo pojawia się w dokumencie z 13 października 1315 r.. Wg dokumentu z 1366 r. „Hektor sędzia generalny kujawski, dziedzic z Pakości, przyznał Tomaszowi z Pomorzan wieś Jaranowo”. W 1489 r. Jaranowo Maior należało do Jana Jaranowskiego, a w latach 1560-82 do Sebastiana Jaranowskiego. Według rejestru podymnego w 1634 r. Jaranowo Wielkie należało do Wysseckich i liczyło 32 dymy. W 1779 Jaranowo Wielkie ze 177 mieszkańcami należało do Stefana Przyłubskiego, a w 1789 r. należało do M. Lubowieckiego. W 2 poł XIX w. należało już do rodziny Dzierzbickich herbu Topór. W 1909 r. w Jaranowie powstała pierwsza polska szkoła podstawowa. Ostatnim właścicielem majątku Jaranowo był Kazimierz Dzierzbicki. Majątek znajdował się w rękach tej rodziny aż do 1945 r. kiedy został rozparcelowany.¹

Krzyż powstał w latach 30-tych XX w., zmodernizowany w latach 70-tych XX wieku. Krzyż usytuowany na skrzyżowaniu drogi powiatowej Jaranowo Duże - Brześć Kujawski z drogą gminną prowadzącą do drogi wojewódzkiej nr 252. Krzyż metalowy umieszczony na betonowym postumencie. Na krzyżu figura Chrystusa Ukrzyżowanego. Na krzyżu zawieszona gablotka z figurą Matki Boskiej. Krzyż otoczony niskim metalowym płotkiem. Do krzyża przydrożnego prowadzi chodnik z kostki brukowej. Po obu stronach chodnika ławeczki.

1. Nowakowski J. „Gmina Bądkowo. Opowieść o jej dawnych i obecnych mieszkańcach oraz o mało znanych miejscach i wydarzeniach”, Bądkowo 2018, s.32-33

Stan bardzo dobry.

Monitoring stanu zachowania i bieżąca konserwacja.

Wszelkie prace remontowo-budowlane powinny być konsultowane z WKZ.

Agnieszka Pinkowska
03-11-2022

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KALINOWIEC
1. Nazwa PARK DWORSKI - POZOSTAŁOŚCI		2. Czas powstania pocz. XX w.	
<p data-bbox="76 349 1102 371">7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p> <p data-bbox="658 1417 1030 1449" style="text-align: center;">Widok od strony wschodniej</p>			<p data-bbox="1615 349 1686 371">4. Adres</p> <p data-bbox="1615 389 1843 459">Kalinowiec 87-704 Bądkowo</p> <hr/> <p data-bbox="1615 660 1845 683">5. Przynależność administracyjna</p> <p data-bbox="1615 724 2058 751">Województwo kujawsko-pomorskie</p> <p data-bbox="1615 793 1998 820">Powiat Aleksandrowski</p> <p data-bbox="1615 861 1924 888">Gmina Bądkowo</p> <hr/> <p data-bbox="1615 948 1747 970">6. Formy ochrony</p> <p data-bbox="1615 987 2092 1058">Wpisany do ewidencji zabytków województwa kujawsko - pomorskiego</p>

8. Historia, opis i wartości

W spisie majątków ziemskich M. Boruckiego Kalinowiec po raz pierwszy był wymieniony jako własność królewska w roku 1489.. Ale już wcześniej w dokumentach z 1399 wzmiankowany jest bliżej nam nieznany Cristian de Kalinowicz. W roku 1418 Nemerz de Kalineucz oraz w 1423 r. Petri de Calinoeucz. Zatem nazwę miejscowości należałoby wywodzić od tego rodu. W nieznanymi okolicznościach w XVI w. Kalinowiec i Gawronki nieprawnie znalazły się w posiadaniu Mikołaja Rusockiego. W 1634 r. we wsi były tylko 3 dymy. W 1779 r. mieszkało tu 72 ludzi. W 1775 r. folwark Kalinowiec z osadą Gawronki został oddany w 50-letnie posiadanie Serafinowi Sokołowskiemu ostatniemu staroście nieszawskiemu w okresie przedrozbiorowym. Po III rozbiórce królewskiej przeszły w ręce władz pruskich i były rozdawane osobom zasłużonym dla królestwa pruskiego. Kalinowiec (525 mórg) otrzymał poseł zagraniczny Chrystyan Graf von Luttichau i szybko odsprzedał je Jaroszewskiemu. Według spisów majątków ziemskich z roku 1881 r. właścicielem majątku Kalinowiec był Wilhelm Feldt. W 1909 roku dwór i kolonia Kalinowiec zostały odłączone od parafii Bądkowo i przyłączone do parafii łowiczek. W okresie międzywojennym dobra w Kalinowcu należały do wywodzącej się z Warszawy rodziny Stopczyków, uznanych w regionie hodowców rasowego bydła i pszenicy kalinowieckiej oraz właścicieli dobrze prosperującej mleczarni. Po wojnie majątek został rozparcelowany, a dwór i większość zabudowań gospodarskich popadły w ruinę.¹

W centralnej części miejscowości w pobliżu drogi wojewódzkiej nr 301 zachowały się jedynie pozostałości przydworskiego parku z kilkoma unikalnymi okazałymi drzewami. Park powstał pod koniec XX w. Park stanowi wartość historyczną jako element zespołu dworsko – parkowego.

1. Nowakowski J. „Gmina Bądkowo. Opowieść o jej dawnych i obecnych mieszkańcach oraz o mało znanych miejscach i wydarzeniach”, Bądkowo 2018, s. 34-35

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zły. Park zarastający, brak alei. Część drzewostanu wycięta. Zachowane okazy starodrzewu.

Monitoring stanu zachowania i bieżące prace porządkowe.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Agnieszka Pinkowska
03-11-2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość ŁOWICZEK
1. Nazwa DWÓR W ZESPOLE DWORSKO-PARKOWYM		2. Czas powstania Ok. 1900	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym 			4. Adres Łowiczek 15 87-704 Bądkowo
			5. Przynależność administracyjna Województwo kujawsko-pomorskie Powiat aleksandrowski Gmina Bądkowo
			6. Formy ochrony Wpisany do ewidencji zabytków województwa kujawsko - pomorskiego

8. Historia, opis i wartości

Łowiczek jest jedną z najstarszych wsi szlacheckich w gminie Bądkowo, a także siedzibą jednej z najstarszych na Kujawach parafii, której początek wg niepotwierdzonych źródeł datuje się na początek XII w. Po raz pierwszy wieś Łowiczek pojawia się w dokumencie z 21 marca 1326 r. Wieś co najmniej od 1489 do 1634 roku była w posiadaniu rodziny Łowickich. W XVI w. obok Łowickich byli również inni właściciele: Andrzej Lubieniecki, Ruskowska, Jan Grabski. W 1711 dziedzicem dóbr Łowiczek i budowniczym zachowanego do dziś kościoła był Chryzostom Słubicki herbu Abdank. W 1775 r. w Łowiczku były 34 dymy. W 1789 r. Łowiczek należał do Józefa Kanigowskiego. W końcu XIX w. Łowiczek należał do Achileasa Waszkiewicza. Ostatnimi właścicielami dóbr Łowiczek była ewangelicka rodzina Stopczyków. To dzięki ofiarności Romana Stopczyka, który podarował lokalnej społeczności morgę ziemi, powstała powszechna szkoła podstawowa.¹

Dwór powstał ok. 1900 r.. Po II wojnie światowej majątek rozparcelowano. Aktualnie w części dawnego dworu znajdują się lokale mieszkalne. W pozostałej części znajduje się remiza Ochotniczej Straży Pożarnej w Łowiczku. Powierzchnia dworu 439 m²,

Od strony południowej boisko i dawny pak dworski. Od strony północnej otwarta strefa aktywności. Budynek murowany, otynkowany, parterowy z poddaszem użytkowym. Wymieniona stolarka okienna i drzwiowa. Dach dwuspadowy pokryty papą termozgrzewalną.

1. Nowakowski J. „Gmina Bądkowo. Opowieść o jej dawnych i obecnych mieszkańcach oraz o mało znanych miejscach i wydarzeniach”, Bądkowo 2018, s.41-42

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan dobry.

Wszelkie prace budowlane, remontowe powinny być uzgodnione z WKZ.

Należy dążyć do zachowania pierwotnej kompozycji i wystroju elewacji, formy dachu.

Konieczna wymiana pokrycia dachowego.

Stały monitoring stanu zachowania obiektu.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Agnieszka Pinkowska
03-11-2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

KOLONIA ŁOWICZEK

1. Nazwa

SZKOŁA ob. budynek mieszkalny

2. Czas powstania

lata 30-te XX w.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

Widok od strony skrzyżowania dróg powiatowych

4. Adres

Kolonia Łowiczek 19
87-704 Bądkowo

5. Przynależność administracyjna

Województwo kujawsko-pomorskie

Powiat aleksandrowski

Gmina Bądkowo

6. Formy ochrony

W ewidencji zabytków województwa
kujawsko-pomorskiego

8. Historia, opis i wartości

W 1928 r. Mieczysław Stopczyk właściciel majątku w Łowiczku wspólnie z bratem Stanisławem bezpłatnie przekazali gminie działkę o pow. 5599 m², pod warunkiem, że ta pobuduje na niej budynek szkoły. Szkołę oddano uroczystie i z wyświęceniem przez ówczesnego biskupa w roku 1937 r. Pierwszym kierownikiem „nowej” szkoły był Stanisław Żbikowski. Po wybuchu II wojny światowej wg kroniki szkoły: „Tutejszą szkołę nie ominęło również zniszczenie. Początkowo żołdactwo wkraczające w dniu 10.IX.1939 r. a potem władze administracyjne niemieckie zniszczyły kompletnie 20-letni dorobek tej szkoły, pałac książki biblioteki szkolnej, akta itp.” Kierownik szkoły został wywieziony do obozu w Dachau gdzie zmarł w 1940 r. W 1945 r. nauka w szkole została wznowiona, liczba uczniów wynosiła 202 osoby. Utworzono tam również punkt szkoleniowy dla analfabetów, w którym uczył Jan Nowak. Kierownikiem został Zygmunt Ciszewski, następnie zastąpił go Wincenty Świątkiewicz W roku szkolnym 2012/2013 do szkoły uczęszczało 50 uczniów..¹

Szkoła w Łowiczku została zamknięta w 2013 roku. Ostatnim dyrektorem była Lidia Bujanowska. Obecnie budynek pełni funkcję mieszkalną.

Budynek znajduje się przy skrzyżowaniu dróg powiatowych: Ujma Duża - Nieszawa i drogi powiatowej Koneck - Jaranowo. Budynek wolnostojący, parterowy z poddaszem użytkowym. Składający się z dwóch prostopadłe przylegających do siebie brył. Budynek murowany, tynkowany. Dach czterospadowy pokryty blachą trapezową. W dachu okno typu bawole oko. Zachowane dawne drzwi wejściowe do szkoły. Od strony frontowej dwie blendy (płytką wnęka w ścianie o wykroju okna). Ozdobny gzyms podokapowy. Budynek został rozbudowany w latach 1968-1970, w lipcu 1969 r. oddano nowy budynek gospodarczy było to dobudowane prostopadłe z tyłu starej szkoły duże jednopiętrowe skrzydło, z dwuspadowym dachem, mieściło się ubikacje i 6 pomieszczeń gospodarczych. Wybudowano w stanie surowym 5 izb lekcyjnych i bibliotekę. W październiku 1969 oddano do użytku nową część z nowymi izbami lekcyjnymi, szatnią. Na strychu powstały 3 mieszkania dla nauczycieli.¹ W latach 1990-1994 przeprowadzono remont kapitalny szkoły. Dobudowano przedłużenie skrzydła ze stropodachem oraz odrębny budynek gdzie utworzono salę gimnastyczną, a następnie od strony zachodniej kotłownię.

¹ Nowakowski J. „Łowiczek. Dzieje wsi, parafii i kościoła pod wezwaniem Świętego Krzyża” Radom 2021

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zadowalający. Wtórne tynki i stolarka otworowa. Dach pokryty blachą trapezową.

Wszelkie prace remontowo-budowlane powinny być konsultowane z WKZ.

Monitoring stanu zachowania i bieżąca konserwacja.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Agnieszka Pinkowska
03-11-2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KOLONIA ŁOWICZEK
1. Nazwa KRZYŻ PRZYDROŻNY		2. Czas powstania 1. 30-te XX w. przeb. 1. 80-te XX w.	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p> <p style="text-align: center;">Widok od strony skrzyżowania dróg powiatowych</p>			<p>4. Adres Kolonia Łowiczek 87-704 Bądkowo</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>Województwo kujawsko-pomorskie</p> <p>Powiat Aleksandrowski</p> <p>Gmina Bądkowo</p> <p>6. Formy ochrony W ewidencji zabytków województwa kujawsko-pomorskiego</p>

Pierwsza wzmianka dotycząca parafii w Łowiczku pochodzi z wykazu świętopietrza, sporządzonego w 1325 roku. W tym czasie istniał we wsi kościół pw. św. Idziego. Pod tym wezwaniem funkcjonował do XVII w., kiedy został urzędowo dedykowany Świętemu Krzyżowi. Do końca XVII w. kolatorami świątyni byli ówcześni właściciele wsi - Łowiccy. Na przełomie XVII i XVIII w. uprawnienia kolatorskie przeszły z Łowickich na inne rody, w tym na Słubickich (herbu Prus). Obecny, drewniany kościół pw. Podwyższenia Krzyża Świętego powstał w 1711 r. z zasobów fundacji Chryzostoma Słubickiego. Został wybudowany na fundamentach starego budynku, który spłonął w pożarze. Uroczystej konsekracji kościoła dokonano w 1757 r.¹

Krzyż powstał w latach 30-tych XX w., zmodernizowany w latach 80-tych XX wieku. Krzyż usytuowany na skrzyżowaniu dróg powiatowych w centrum wsi. Krzyż metalowy umieszczony na betonowym postumencie. Figura Chrystusa ukrzyżowanego. Krzyż otoczony metalowym płotkiem. W granicach ogrodzenia wyłożona kostka brukowa.

1. Nowakowski J. „Gmina Bądkowo. Opowieść o jej dawnych i obecnych mieszkańcach oraz o mało znanych miejscach i wydarzeniach”, Bądkowo 2018, s. 41

Stan dobry.

Monitoring stanu zachowania i bieżąca konserwacja.

Wszelkie prace remontowo-budowlane powinny być konsultowane z WKZ.

Agnieszka Pinkowska
03-11-2022

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość WYSOCINEK
1. Nazwa KRZYŻ PRZYDROŻNY		2. Czas powstania 1. 30-te XX w. przeb. 1. 70-te XX w.	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p> 			<p>4. Adres Wysocinek 87-704 Bądkowo</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>Województwo kujawsko-pomorskie</p> <p>Powiat aleksandrowski</p> <p>Gmina Bądkowo</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>W ewidencji zabytków województwa kujawsko-pomorskiego</p>

Widok od strony południowo-zachodniej

8. Historia, opis i wartości

W spisie majątków ziemskich sporządzonych według ksiąg poborowych i ilustracji z 1489 r. Wysocin i Wysocinek należały do Wysockiego, a w latach 1560-82 do Grzegorza Wysockiego. W 1779 Wysocinek stanowił własność Umińskich. Według wyników badań Z. Guldona nad rozmieszczeniem własności ziemskiej na Kujawach w drugiej połowie XVI w. w tamtym okresie w parafii Bądkowo były już dwie wsie Wysocin i Wysocinek. Wysocinek obejmował 5 łanów J. Wysockiego. W 1634 w Wysocinku (Wysocino Minor) było 7 dymów. W rejestrze pogłównego z 1674 we wsi 3 szlachciców i 20 plebejuszy. W 1735 r. wieś należała do Ziemeckiego, a w 1779 r. do Umińskich z 82 ludźmi. W 1855 Wysocinek i Wysocin od Trąbczyńskiego kupił Józef Kryński, a od tegoż w 1881 r. Rudolf Kryński. Folwar Wysocinek miał pod koniec XIX w. 114 mieszkańców, natomiast wieś Wysocinek tylko 17 osadników.¹

Krzyż powstał w latach 30-tych XX w., zmodernizowany w latach 70-tych XX wieku. Krzyż usytuowany obok posesji nr 3, na skrzyżowaniu drogi powiatowej z drogą gminną prowadzącą do Wysocina. Krzyż metalowy umieszczony na betonowym postumencie. Na krzyżu figura Chrystusa Ukrzyżowanego. Krzyż otoczony metalowym płotkiem.

1. Nowakowski J. „Gmina Bądkowo. Opowieść o jej dawnych i obecnych mieszkańcach oraz o mało znanych miejscach i wydarzeniach”, Bądkowo 2018, s.55-56

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan dobry.

Monitoring stanu zachowania i bieżąca konserwacja.

Wszelkie prace remontowo-budowlane powinny być konsultowane z WKZ.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Agnieszka Pinkowska
03-11-2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

WYSOCINEK

1. Nazwa

FIGURA PRZYDROŻNA MATKI BOSKIEJ

2. Czas powstania

1931, zniszczona w 1941 r., odbud. 1946

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

Widok od strony wschodniej

4. Adres

Wysocinek
87-704 Bądkowo

5. Przynależność administracyjna

Województwo kujawsko-pomorskie

Powiat Aleksandrowski

Gmina Bądkowo

6. Formy ochrony

W ewidencji zabytków województwa
kujawsko-pomorskiego

8. Historia, opis i wartości

W spisie majątków ziemskich sporządzonych według ksiąg poborowych i lustracji z 1489 r. Wysocin i Wysocinek należały do Wysockiego, a w latach 1560-82 do Grzegorza Wysockiego. W 1779 Wysocinek stanowił własność Umińskich. Według wyników badań Z. Gulдона nad rozmieszczeniem własności ziemskiej na Kujawach w drugiej połowie XVI w. w tamtym okresie w parafii Bądkowo były już dwie wsie Wysocin i Wysocinek. Wysocinek obejmował 5 łąnów J. Wysockiego. W 1634 w Wysocinku (Wysocino Minor) było 7 dymów. W rejestrze pogłównego z 1674 we wsi 3 szlachciców i 20 plebejuszy. W 1735 r. wieś należała do Ziemeckiego, a w 1779 r. do Umińskich z 82 ludźmi. W 1855 Wysocinek i Wysocin od Trąbczyńskiego kupił Józef Kryński, a od niego w 1881 r. Rudolf Kryński. Folwark Wysocinek miał pod koniec XIX w. 114 mieszkańców, natomiast wieś Wysocinek tylko 17 osadników.¹

Figura Matki Boskiej usytuowana przy drodze gminnej Kryńsk – Słupy Duże. Powstała w latach 30-tych XX w. Przebudowana w latach 70-tych.

Pełnoplastyczna rzeźba umieszczona na czworobocznym dwustopniowym murowanym i otynkowanym postumencie zwężającym się ku górze. Na postumencie znajduje się napis: „NIEPOKALANIE POCZĘTA MÓDL SIĘ ZA NAMI Figura ufundowana przez Stow. Młodz. Kat. czerwcu 1931 r. Zburzona przez Niemców w czerwcu 1941 r. Odbudowana przez tut. mieszkańców w lipcu 1946 r.”. Figura otoczona metalowym płotkiem.

1. Nowakowski J. „Gmina Bądkowo. Opowieść o jej dawnych i obecnych mieszkańcach oraz o mało znanych miejscach i wydarzeniach”, Bądkowo 2018, s.55-56

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan bardzo dobry.

Monitoring stanu zachowania i bieżąca konserwacja.

Wszelkie prace remontowo-budowlane powinny być konsultowane z WKZ.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Agnieszka Pinkowska
03-11-2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków